

Espanta la por!

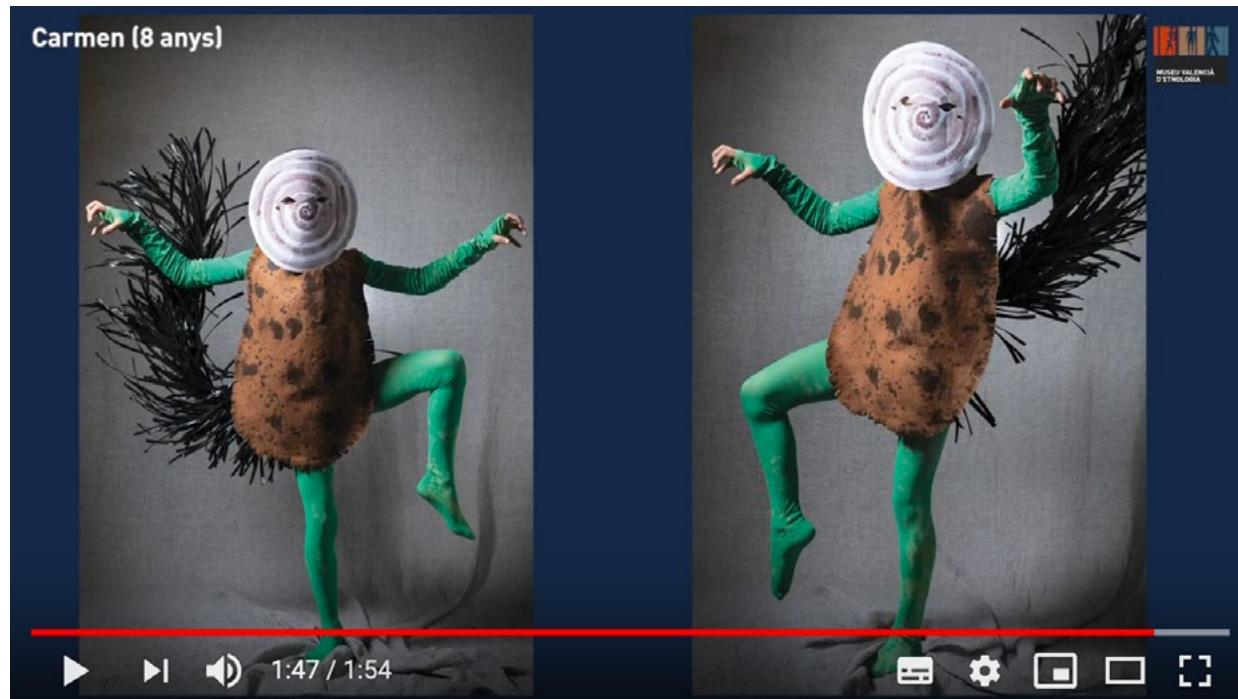
Per Tots Sants,
monstres valencians

ETAPA. 2n DE PRIMÀRIA

MONSTRE. LA QUARANTAMAULA

Material per a l'alumnat del 1r cicle de l'Etapa de Primària:

Totes les fitxes de treball que es presenten a continuació permeten dur a terme la proposta seguint les directrius de l'equip docent que l'ha elaborat o ser una base inicial per a un desenvolupament flexible per part de cada mestre/a. Respectem l'autonomia docent de cada professional i alhora recordem que tot aquest material està elaborat seguint les directrius metodològiques basades en el document que completa aquesta Proposta Didàctica, la Guia del Professorat. En dit document es concreta l'encaix curricular, el marc justificatiu del projecte educatiu i els materials complementaris que es poden emprar per a ampliar la posada en marxa d'aquesta proposta. Iniciem les activitats de cada nivell educatiu amb un conte i una cançó.

Vols convertir-te en la Quarantamaula? En este video t'ensenyem, pas a pas, com fer-te la teua disfressa. [Punxa ací](#)

Espanta la por!

ETAPA: 2n DE PRIMÀRIA

Enllunada

—Aquesta lluna plena tan redona, lluminosa i brillant, que quaita ara a mitjanit, em sembla el presagi d'algun desastre, no sé per què tinc la sensació que alguna cosa dolenta passarà.

—Vols dir, pare?

—Sí.

Pere i la seua filla, Paula, continuaren caminant entre els bancals d'oliveres mentre passejaven aquell diumenge de vesprada de finals del mes d'octubre. Era l'horabaixa i el sol ja s'havia amagat per ponent, entre

Enllunada

les muntanyes de la serra Calderona. Es coneixien el camí de memòria, era el que sempre recorrien els caps de setmana quan, després de dinar, eixien a fer una passejada pels voltants de la urbanització.

Pere anava nomenant les herbes que trobava pels marges del bancal i Paula anava aprenent-les quasi sense adonar-se'n.

—Mira, bruc, petorrets... Aquesta que punxa tant és l'argelaga, o herba del dimoni, i aquesta altra, rabet de gat.

Enllunada

En aquelles passejades de diumenge, Paula gaudia de la companyia de son pare perquè després ja no el veia la resta de la setmana. Des que s'havien separat els seus pares, ella estava de dilluns a divendres amb sa mare, que vivia a la ciutat, i dissabtes de vesprada i diumenges amb son pare, que vivia a la urbanització, al xalet.

Al principi va ser dur per a ella, a mi m'ho contava tot i de vegades plorava d'amagat en la seua habitació. Jo sempre he sigut la seua amiga més íntima, la que

Enllunada

sempre l'he acompanyada per tot arreu. La major part de vegades tan sols la seguisc en silenci, però quan ens trobem a soles, sobretot quan Paula està trista, em busca i em parla, i m'explica les seues por i els seus temors.

El primer any de la separació no sabia per on pegar. No volia fer-li mal a sa mare, ni tampoc a son pare, i li sabia greu estar més temps amb un que amb l'altre o anar d'ací cap allà per a passar les vacances o els dinars de les festes de Nadal. Amb el temps, a poc a

poc, tot es va anar tranquil·litzant i es va acostumar a estar amb els seus pares d'una manera diferent. Ella continuava volent-los igual i li haguera agradat que hagueren decidit continuar vivint junts, però ja havia comprés que això no podia ser.

El cas és que, amb tot això i allò, Paula, que era una xiqueta un poc vergonyosa, havia començat a agafar por de parlar en públic, no menjava massa, li costava contestar quan la insultaven i, de vegades, quan hi

Enllunada

havia tronades o temporals, tenia tanta por que no volia ni dormir sola.

Pere no s'adonava de tots aquests detalls, jo no podia contarli'ls i Paula tampoc no ho feia, per tant ell no era conscient del que estava provocant en fer aquell comentari sobre la lluna. Quan la va dur a la ciutat amb el cotxe, com cada diumenge abans de sopar, es va adonar que Paula parlava menys que de costum.

—Què passa? Estàs bé? —li va preguntar en un parell d'ocasions.

Enllunada

—Res, sí, estic bé —contestava Paula dissimulant.

A la porta de l'edifici l'esperava sa mare, a l'hora habitual. Paula i jo baixàrem del cotxe i les dues ens quedàrem mirant la lluna que omplia el cel, situada al bell mig del carrer. Paula s'empassà la saliva i anà directa a besar sa mare.

En entrar al portal i pujar a l'ascensor, va notar com el cor li batejava amb intensitat i, quan l'elevador es va quedar parat, se'n va anar la llum i es quedaren a les

fosques, va llançar un crit esgarrat que durà almenys deu segons. Jo em vaig haver de tapar les orelles i Empar, sa mare, que de l'ensurt quasi es pegà contra la porta, es va sobresaltar més pel crit de la filla que per la parada de l'ascensor.

—Què passa? No és la primera vegada que ens quedem tancades!

Però Paula no atenia a raons, tremolava, plorava, cridava. Sa mare l'abraçà sense comprendre la situació.

Enllunada

En aquell instant es va encendre el llum del pilot d'emergència i almenys l'ascensor es va il·luminar una miqueta i deixàrem d'estar a les fosques. Sembla que l'abraçada d'Empar i el poc de llum que ara ens deixava veure'ns els rostres tranquil·litzà una mica Paula, però quan es va sentir allò...

—Uaaaaaaaaaaa!

El crit de Paula em posà els pels de punta i ella començà a tremolar com si tinguera més de quaranta de febre, no parava de plorar i cridar i dir:

—No, no, no!

De seguida es va sentir de nou aquella arrapada metàl·lica. La veritat és que impressionava. Era un soroll estrepitos, una mena d'esgarrat d'algun monstre que volia obrir la porta. Al cap d'uns instants de silenci sentiren un colp molt fort.

—Paaaaaam!

Estava clar que el soroll venia d'algun dels pisos superiors, semblava com si hagueren arrancat una de

Enllunada

les portes de l'ascensor. De seguida sentírem com una mena de grapes o d'urpes pareixia que s'agafaven de les cordes metàl·liques que subjectaven la cabina i tot començà a sacsar-se. Paula cridà de nou, tremolava més i més. Sa mare l'acaronà i se situà en un racó de l'ascensor mentre mirava cap al sostre. Ara les dues tenien por, les dues esperaven que d'un moment a un altre alguna cosa entrara per dalt.

De seguida sentiren una forta sacsada en la part superior de la cabina i notaren com tot l'ascensor

cruixia i es balancejava i, alhora, un fort tuf, una pudor amarga començà a flirtar-se per les juntes d'aquell sostre que s'havia abonyegat amb l'impacte.

Ara tenien tanta por que ja no podien ni cridar; totes dues respiraven intensament com si estiguessen ofegant-se dins d'una bossa de plàstic quan de sobte sentiren cantar amb una veu esgarrada i monstruosa:

—La Quarantamaula va per les teulades, agafant xiquets i pegant cudolacs. La Quarantamaula passa per on vol, pot ser gata maula o un caragol.

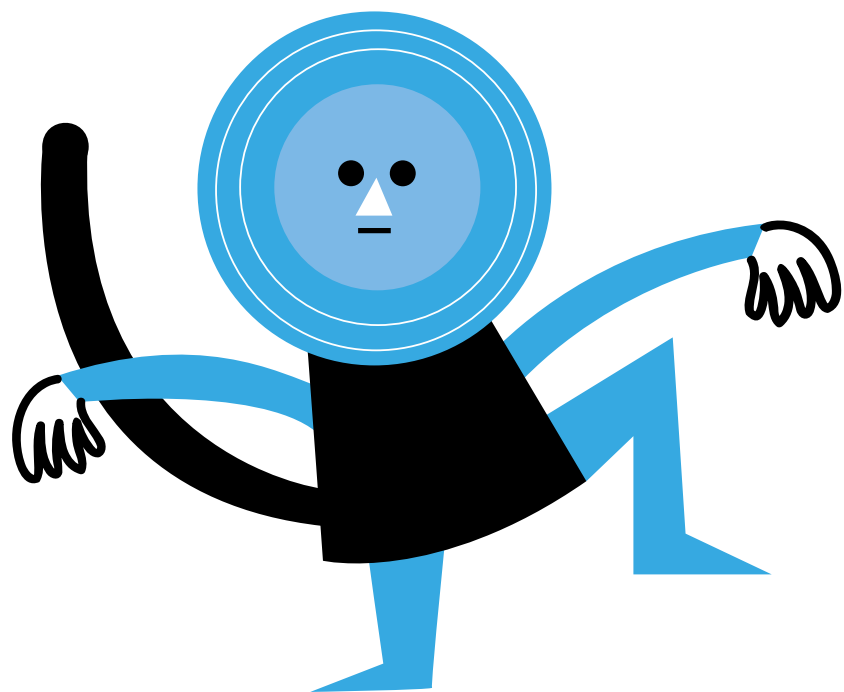
Enllunada

De sobte aquell monstre esgarriós trencà el sostre de l'ascensor d'una salpada i estacà el seu cap monstruós per olorar el que hi havia allí dins.

Paula i sa mare, abraçades, respiraven atemorides amb els ulls tancats. Jo em vaig quedar mirant-los als ulls, de fit a fit, sense gens de por, i aleshores vaig estirar el meu braç dret, el vaig senyalar amb el dit i em vaig concentrar per a dir aquestes paraules: «No te tinc por». I aquell monstre, de la mateixa manera que havia vingut, se'n va anar.

Des d'aquell dia Paula li va parlar a sa mare de mi, i, tot i que cap de les dues m'ha vist mai, no dubten de la meua existència.

I conte contat, ja s'ha acabat, i com la Quarantamaula, s'ha esfumat per un forat.

Legenda de Jack el del fanalet

Diuen i conten que fa molts molts anys hi havia un home a qui li deien Jack i que es passava el dia a la taverna jugant a les cartes i bevent gots de vi. Li agradava tan poc treballar que ningú el volia llogar perquè tots sabien que quan arribava a l'hort es gitava a dormir davall de les pomeres i després volia cobrar el jornal com si haguera treballat.

Una nit estava tot sol a la taverna i va aparéixer un personatge ben estrany que es va asseure en la mateixa taula que Jack. Es posaren a raonar i quan ja duien una estona contant les seues malifetes, aquell

Llegenda de Jack el del fanalet

foraster va dir:

—Ja m'havien parlat de tu i no s'havien enganyat gens.

—Què vols dir? —respongué Jack.

—Que verdaderament eres de la pell del dimoni!

—Jo? Tu sí que semblas el dimoni amb aquesta olor de sofre que fas!

—Tu ho has dit!

—No m'ho crec, si fores el dimoni et podries convertir en qualsevol cosa. Per exemple, en una moneda!

Llegenda de Jack el del fanalet

El dimoni, per a demostrar-ho, es va convertir en una moneda i Jack ràpidament la va tirar dins del seu sarró on sempre duia una creu de plata. Com que el dimoni davant de la creu es quedava totalment indefens i sense forces ni poders, no va saber eixir d'aquella enganyifa i així va ser com Jack va aconseguir que li fera la promesa de no tornar a per ell fins l'any següent.

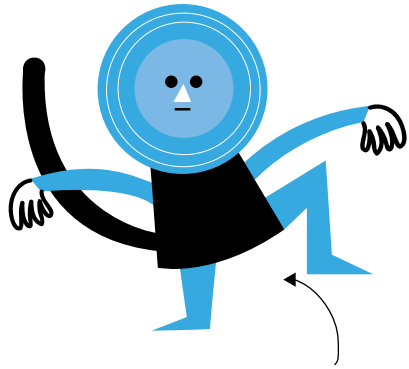
Quan al cap d'un any el dimoni tornà, Jack el va enganyar fent-lo pujar a una pomera de la qual no pogué baixar, i per això tot el món sap que quan

Llegenda de Jack el del fanalet

finalment Jack va morir ni pogué anar al cel, per haver sigut roí i mal treballador, ni a l'infern, on el dimoni no volia saber res d'ell per haver-lo enganyat. I és per això que diuen que es passeja a les nits de lluna nova il·luminant els camins amb una carabasseta on du una brasa encesa, i si te'l trobes ves amb compte que no et faça una enganyifa o una malifeta.

La Quarantamaula

Popular

punta i escolta

La Qua-ran - ta - mau-la va per les teu - la - des. A - ga-fant xi - quets i

ti - rant cu - do - la - des. La Qua-ran - ta - mau-la pas - saper on vol.

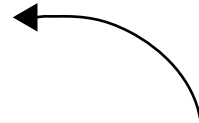
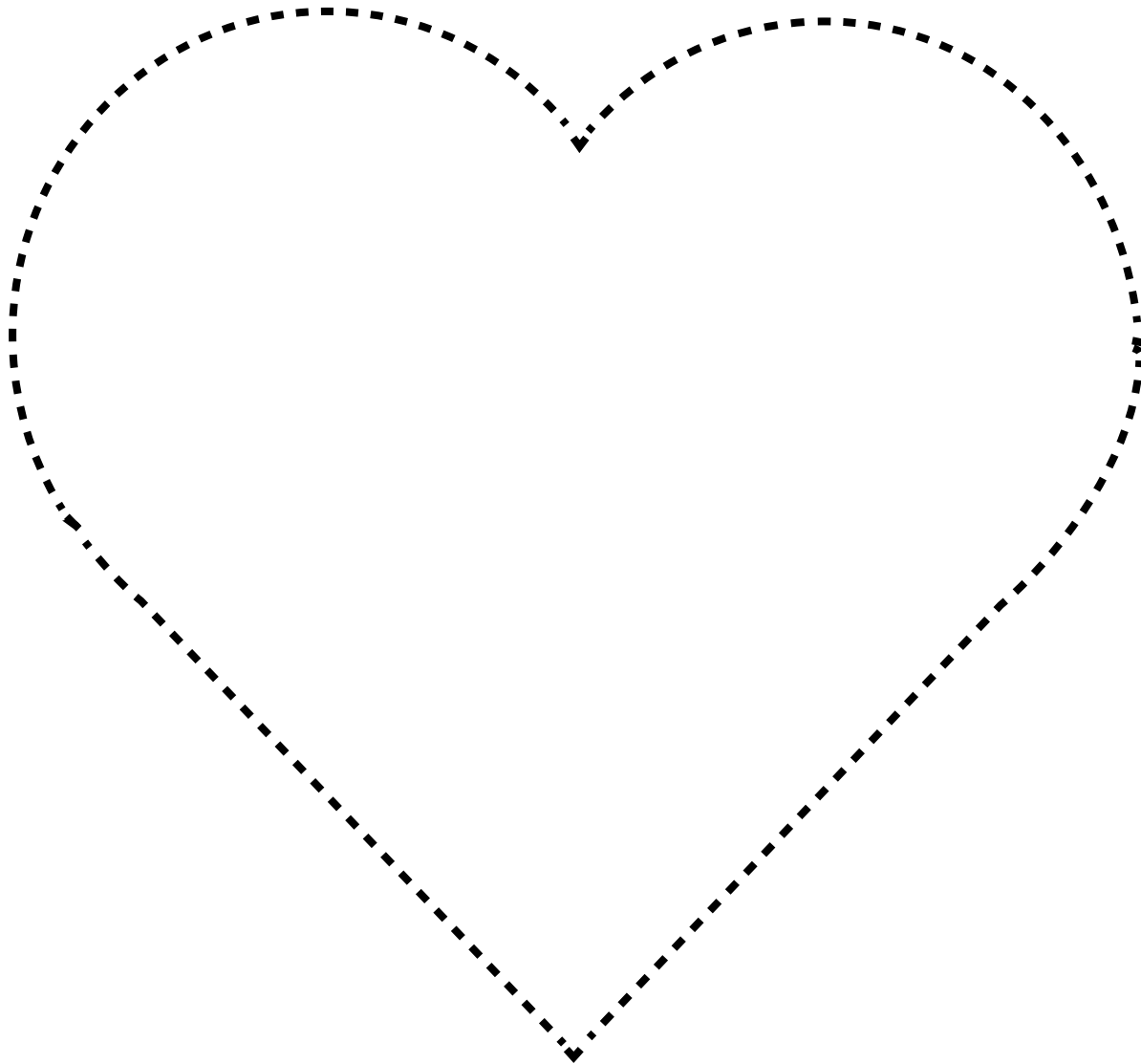

Pot - ser ga - ta - mau - la o un ca - ra - gol.

Espanta la por!

ETAPA: 2n DE PRIMÀRIA

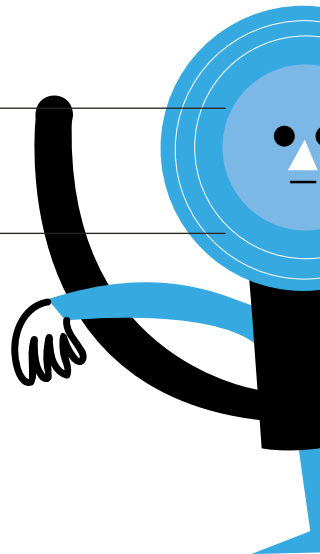
Nom: _____ Cognoms: _____

Escriu
en aquest cor
les teues por

Nom: _____ Cognoms: _____

Ara sou escriptors i escriptores i heu d'escriure
el vostre final:

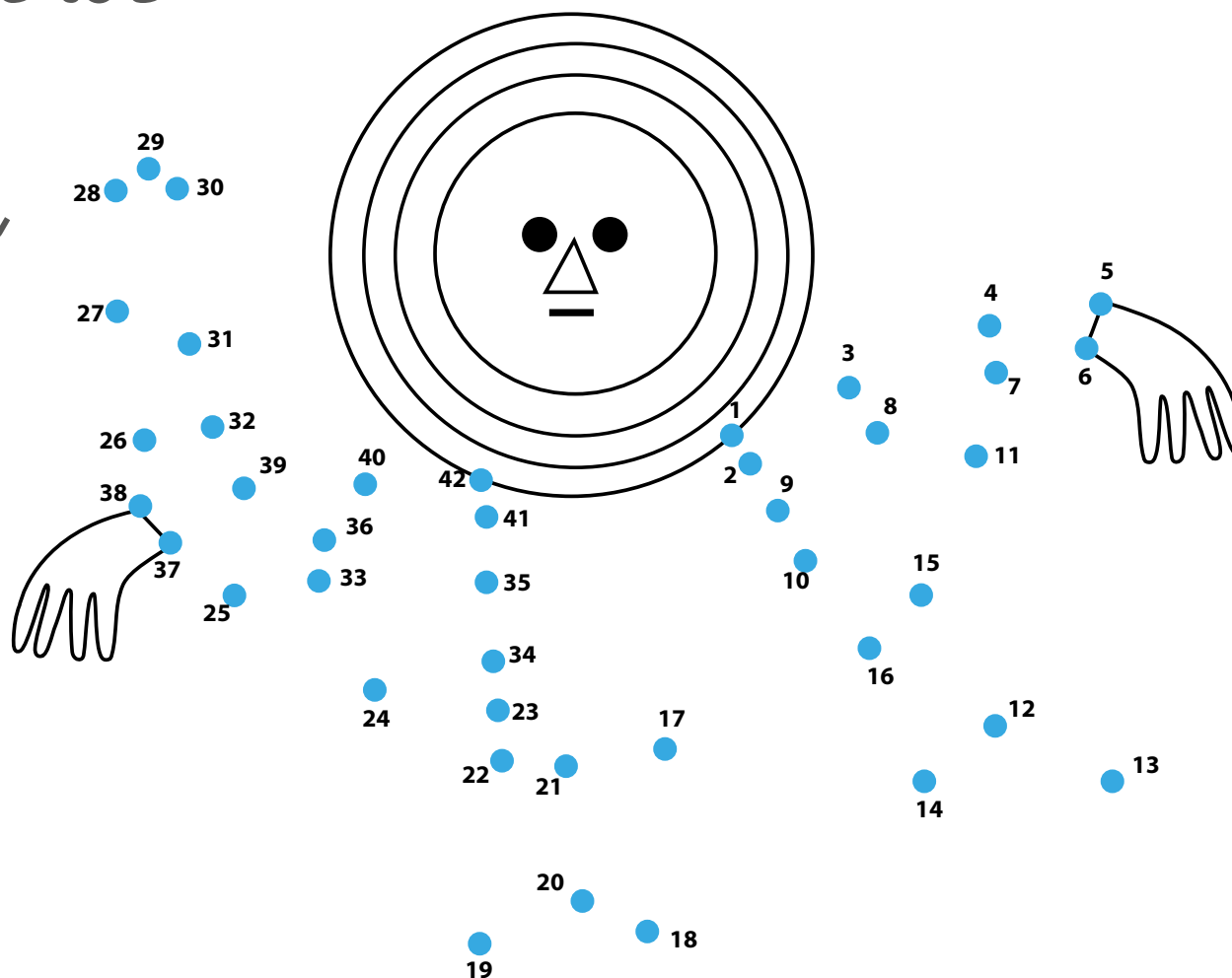
Nom: _____ Cognoms: _____

Completa la numeració d'aquest carrer perquè les cartes arriben sense cap problema:

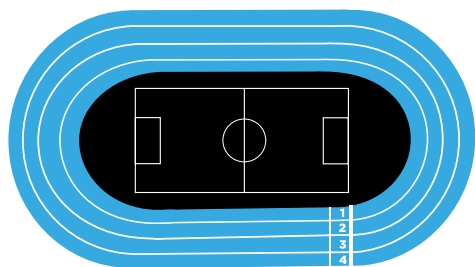
Nom: _____ Cognoms: _____

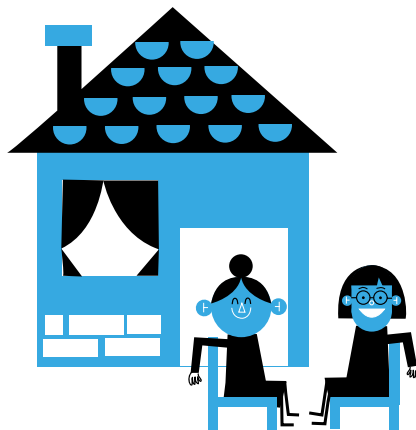
Resegueix els números
per formar
la Quarantamaula
i pinta-la.

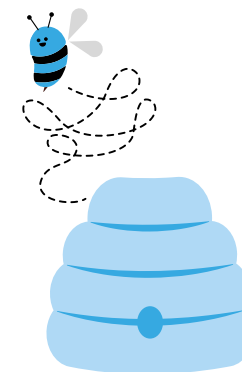

Nom: _____ Cognoms: _____

Escriu davall de cada dibuix si pertany a una àrea rural (poble), urbana (ciutat) o ambdues:

Nom: _____ Cognoms: _____

Dibuixa la teua vivenda
i escriu si és característica
d'un entorn rural o urbà.

A large, empty rectangular box with a thin blue border, intended for the student to draw their home. Below the box are two horizontal lines for writing.

Nom: _____ Cognoms: _____

Retalla i aplega cada planta amb el nom que li correspon: romaní, rabet de gat, timó, argelaga.

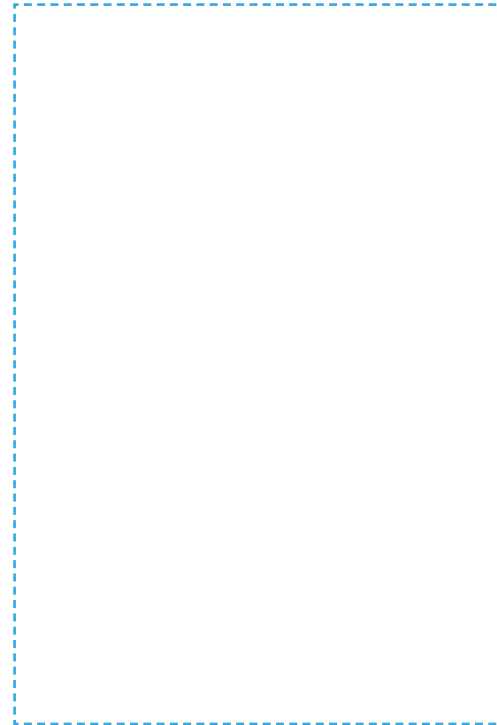
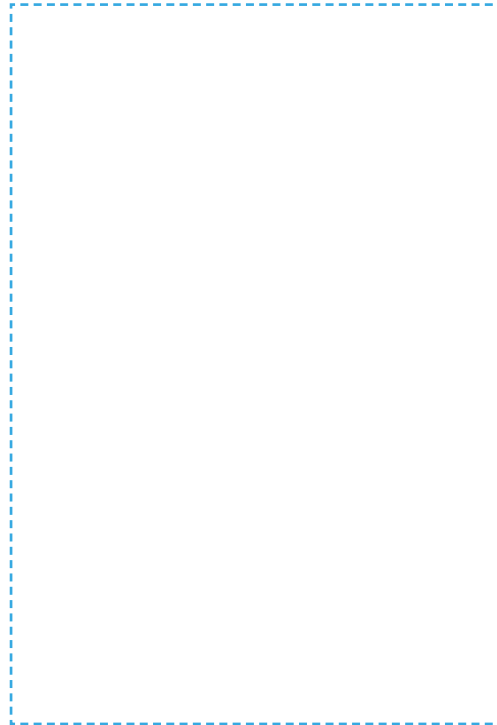
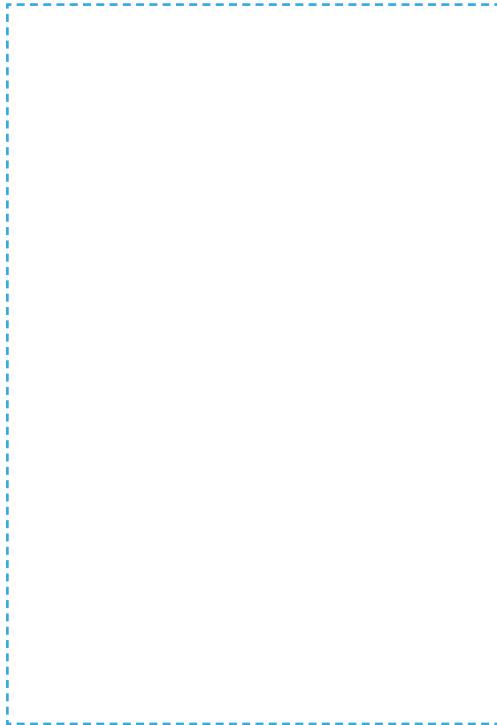
Nom: _____ Cognoms: _____

argelaga

timó

romaní

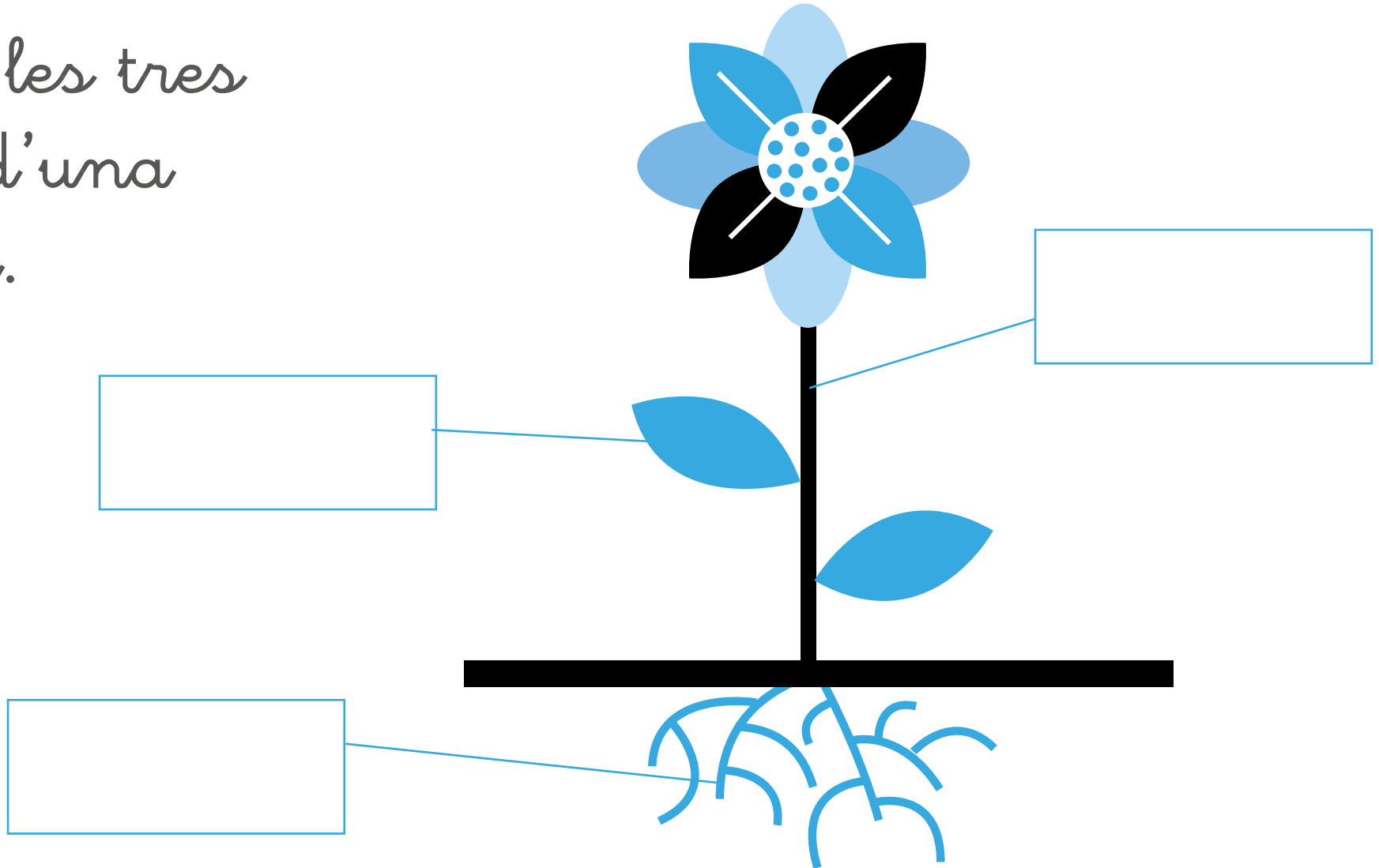
rabet de gat

Nom: _____

Cognoms: _____

Escriu les tres parts d'una planta.

Nom: _____

Cognoms: _____

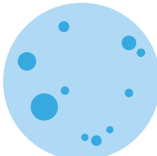
EDUQUEM EL
NOSTRE COR
CLASSE DE 2N

*Quan bufe el
vent de la por
recordarem
l'arbre; estem tots
i totes junts*

Nom: _____ Cognoms: _____

T'ha agradat el conte Enllunada?

Pinta tantes llunes com t'haja agradat...

Gens

Poc

Bastant

Molt

Què has après al llarg d'aquesta setmana?

The legend of Jack-O'-Lantern

They say and tell that many, many years ago there was a man called Jack. He spent the day in the tavern playing cards and drinking wine. He liked to work so little that nobody wanted to hire him because everyone knew that when he came to the orchard, he was lying under the apple trees to sleep and then he wanted to receive his salary as if he had worked.

One night he was alone in the tavern and a very strange character appeared. He sat in the same table as Jack. They started talking and when they

The legend of Jack-O'-Lantern

had a while telling each other their misdeeds, the foreigner said:

- I had already heard about you and had not been deceived at all.
- What do you mean? - Jack replied.
- You truly are very bad!
- Me? You do look like the demon in this sulfur smell you do!
- You said so yourself!
- I do not believe it. If you were the devil you could turn into anything. For example, in a coin!

The legend of Jack-O'-Lantern

The demon to prove it turned into a coin. Jack quickly kept the coin inside his bag where he always had a silver cross. As the demon in front of the cross was completely helpless and without strength or power, he could not get out of that trick. And so was how Jack managed to make him promise not to return for him until the following year.

When he returned after a year, Jack tricked the devil by making him climbing into an apple

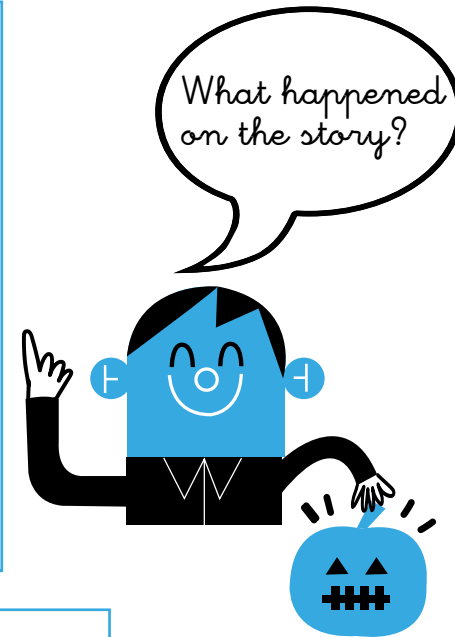
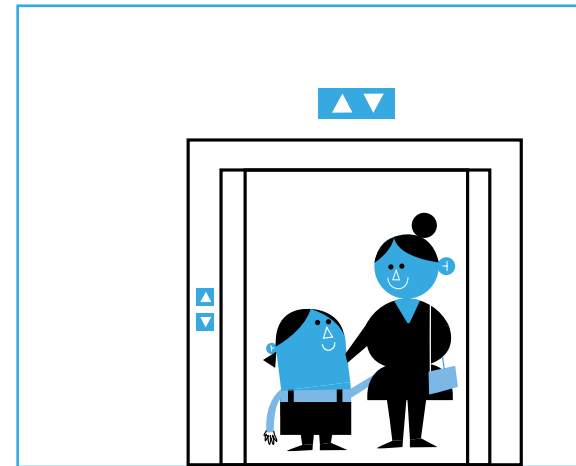
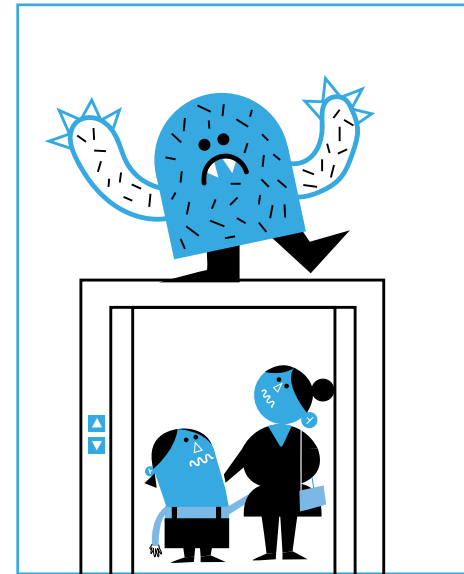
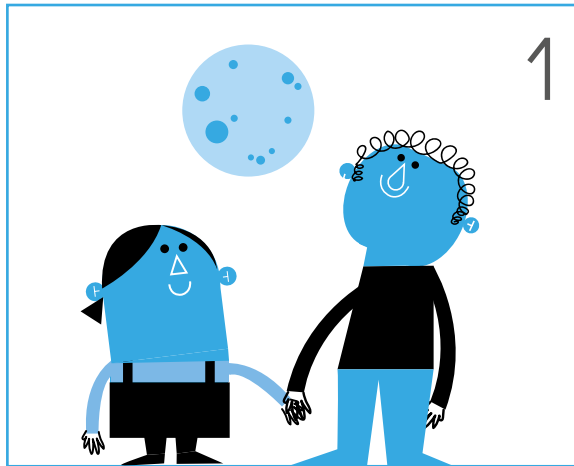
The legend of Jack-Ø'-Lantern

tree that he could not descend. And that is why everyone knows that when Jack finally died, he could not go to heaven, for having been evil and lazy, neither to hell, for having tricked the devil. And that is why they say that Jack walks at new moon nights lighting the paths with a pumpkin and a burning coal inside it.

Be careful, if you find it! Do not make you a trick or a misdeed.

Name: _____ Surname: _____

Order the story

Name: _____ Surname: _____

Find the differences

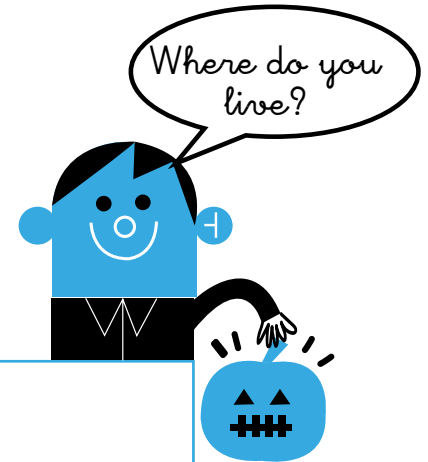

Name: _____ Surname: _____

Cross the element

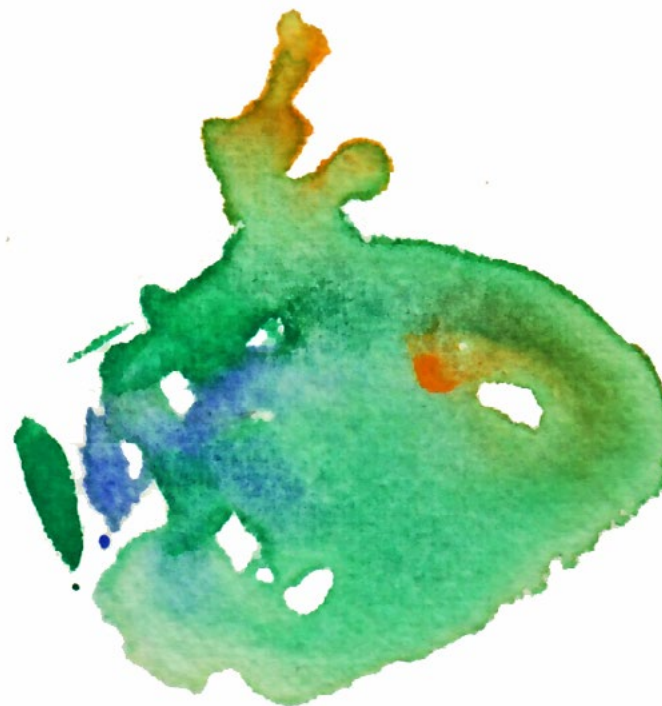

Draw your house.

Nom: _____ Cognoms: _____

Està amagat a la taca? La taca és sols una part d'ell?
Fes el teu propi monstre partint d'aquesta imatge.

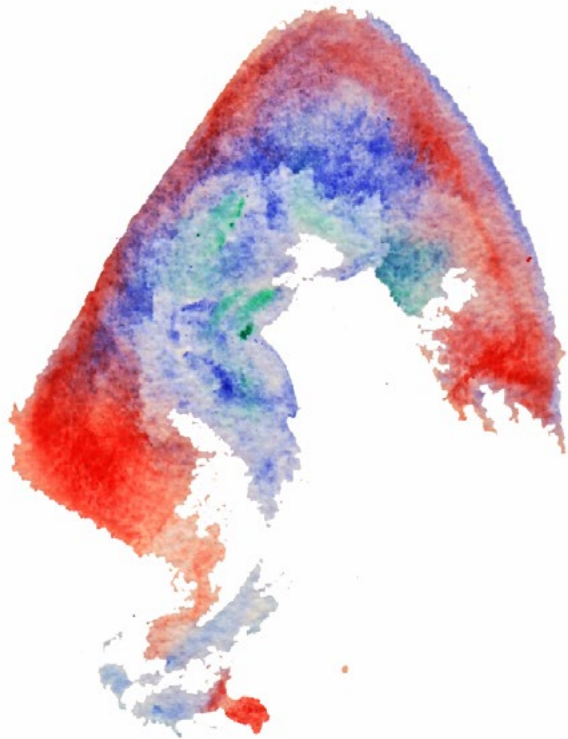
Punxa ací i trobaràs més taques monstruoses

Espanta la por!

ETAPA: 2n DE PRIMÀRIA

Nom: _____

Cognoms: _____

Espanta la por!

Espanta la por a l'escola

Proposta didàctica per a Infantil i Primària que recupera i actualitza la tradició de parlar de la por en arribar la festa de Tots Sants i del Dia de les Ànimes, alhora que ajuda els infants a conèixer més i millor l'imaginari terrorífic valencià, els seus vincles amb la cultura mediterrània i les relacions amb la festa del Halloween.

Edita:

L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia.

Depòsit legal: V-1371-2020

Director:

Francesc Tamarit

Unitat de Didàctica de L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia:

Francesc Cabañés i Ivana Puig.

Biblioteca - Centre de Documentació de L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia:

Amparo Pons, Sergio Baggetto i Carles Penya-Roja

Autoria dels continguts:

Direcció, coordinació i elaboració dels contes: Miquel Puig Cuadau

Etapa d'Infantil i àrea d'Anglès: Imma Ródenas Marco

1r i 2n de l'etapa de Primària: Eva Martínez Arnandis

3r i 4t de l'etapa de Primària: Maria Giner Martínez

5é i 6é de l'etapa de Primària, àrea de Música i arranjaments: Josep Tébar Sifre

Col·laboració en l'àrea d'Anglès: Mavi Albeldo Iborra i Leo Boix Tàpia

Correcció de textos:

Unitat de Normalització Lingüística de la Diputació de València.

Grafisme:

Il·lustracions: Lina Vila

Disseny i maquetació: Patricia Bolinches

L'ETNO, MUSEU VALENCIÀ D'ETNOLOGIA
C/Corona 36. 46003 València
Informació: 963 883 565
letno@dival.es
<http://www.letno.es>

Unitat de Didàctica:
didactica.etnologia@dival.es
96 388 35 78

Museu València d'Etnologia

@valenciaetno

[museu_valencia_etnologia](#)

[museuvalenciaetnologia](#)

Organitza

Col·laboren

